

Het laatste reisverslag eindigt bij onze aankomst in Las Palmas marina op Gran Canaria op 17 december 2011. Op dat moment waren we toe aan een poosje bivakkeren in een marina ipv ankeren. Even geen zorgen over het weer of stroom- en watervoorziening heerlijk.

De marina bleek in vergelijking met Lanzarote en het vasteland van Europa aangename prijzen te hebben zodat we al snel besloten om een paar maanden in Las Palmas te blijven. Toen ook nog bleek dat er diverse watersportzaken en goede ijzerwarenzaken dichtbij de marina aanwezig waren en ook andere "hebbedingen" makkelijk verkrijgbaar tegen slechts 5% BTW, viel het besluit al gauw om deze winter te besteden aan uitgebreid onderhoud van de Zeezwaluw. Dat heeft ze ook wel verdient na ons 10 jaar lang overal heen te hebben gebracht. Maar eerst gaan we ons richten op omgevingverkenning en de komende feestdagen.



Las Palmas, de stad en marina



De stad Las Palmas ligt aan de noordoostzijde van Gran Canaria, op een uitstekende landpunt met een smal gedeelte, een soort nekje. In het noordelijke gedeelte van de stad is de commerciële haven waar vrachtschepen liggen maar ook veel grote cruiseschepen afmeren.

De inhoud van de cruisschepen, vele honderden toeristen "doen" dan de stad in 1 dag. Dit gaat dag in dag uit door. In dit gedeelte zijn grote warenhuizen zoals El Ingles Cortes en hypermercados te vinden. Maar ook kleine winkels met goedkope elektronica, horloges, juwelen enz. trekken veel bezoekers vanwege het

belastingvrij (slechts 5%) inkopen.

Het is op de vele terrasjes en pleintjes altijd gezellig druk want ze zijn voorzien van bankjes onder exotische bomen. Meestal zijn ze ook nog eens en versiert met mooie beelden.



In het middengedeelte, dat rondom de marina ligt, vinden we niet alleen alle winkels die we nodig hebben voor dagelijks gebruik, zoals Chinese

levensmiddelen supermarktjes, een grote overdekte

markt, huishoudelijke artikelen, watersportzaken, ijzerwarenwinkels en ga zo maar door. Maar ook een mooi geel zandstrand en een wandelpromenade. Alles binnen loopafstand, perfect dus.





Overwinteren in de Canarische Eilanden

In het midden maar aan de andere zijde van het nekje, ligt nog een mooi strand erg geliefd bij surfers en met een wandelpromenade waar op het einde een schitterend bouwwerk, het concertgebouw staat.



Het oude centrum zit in het zuidelijke gedeelte van de stad. Daar zijn schitterende oude gebouwen zoals de oude St. Ana Kathedraal, het theater, het Columbushuis, nu een museum en vele andere indrukwekkende gebouwen.

Het rode gebouw vlak bij het water herbergt de overdekte markt. Binnenin dit historische gebouw wedijveren stalhouders om de mooiste uitstalling van groente en fruit, allemaal verse producten die niet in de koeling hebben gelegen en dus langer houdbaar zijn.

Maar ook vlees en vis is volop verkrijgbaar en tot onze stomme verbazing zagen we er ook een echte zadelmakerij. Beide delen van de stad hebben hun eigen charme maar liggen ver uiteen. Ze zijn echter perfect te bewandelen of je neemt gewoon de stadsbus die beide delen met elkaar verbindt.





Las Palmas marina is immens groot. Het heeft 26 steigers van A-Z waarvan 12 voor kleine lokale bootjes. De rest heeft allemaal een eigen toegangshek met een eigen sleutel.

Goed uit het oogpunt van veiligheid maar slecht voor inter-steiger-contacten. Je hebt nl alleen de sleutel van je eigen steigerhek en kunt dus niet onverwacht even bij bekenden op bezoek.



Je moet eerst een email/SMS of een telefoontje plegen zodat iemand het hek kan openen.

Over de steigers lopen om te zien of er bekende schepen liggen is geen optie, dat moet je met de bijboot doen, maar alles went.



Daarnaast is het ook een ander soort marina dan waar we de afgelopen jaren in de Middellandse Zee de winter hebben doorgebracht. Las Palmas marina is meestal alleen een korte stop voor schepen op weg van Europa naar de Caribb. Meestal zijn de schepen net van huis vertrokken en helemaal gefocust op verder gaan, geen doorgewinterde live-aboards die af en to een paar maanden rust willen.

Op onze steiger zijn veel lokale schepen, waarvan de eigenaren enkel het weekend komen en buitenlandse schepen die alleen af en toe varen. De live-aboards zijn op één hand te tellen. Sommige verblijven al jaren hier en zijn niet echt geïnteresseerd in hun mede steigerbewoners. Er zijn gelukkig wel een paar bewoonde schepen waarvan de bemanning af en toe een praatje maakt of een kopje koffie of wijntje komt drinken. Anderen zijn zo druk met het onderhoud bezig dat er geen tijd overblijft voor sociale contacten. In elk geval bleef er voor ons voldoende tijd over om de gemaakte onderhoudsplanning uit te voeren!



Kerst, Nieuwjaar en Carnaval

De Kerstdagen en het inluiden van 2012 hebben we gezellig samen gevierd. Riens was helemaal in topvorm wat betreft het voorbereiden, inslaan van ingrediënten en het bereiden van ons 5-sterren 3-gangen kerstdiner.



Aan een gezellig gedekte tafel (ja, Ineke heeft ook wat gedaan) en vergezelt van een heerlijk wijntje hebben we ons de eerste kerstdag te

goed gedaan aan; een voorafje van gegratineerde visragout, gevolgd door kalfsoester met knoflook roomsaus en een ovenschotel van aardappel/ui/paprika waarna het nagerecht van flan Juanita het geheel complementeerde, terwijl de koffie-mét het afrondde.

De 2^{de} kerstdag hebben we wat minder uitgebreid maar even lekker gegeten van de knoflook scampi's en gerookte zalm op een bedje van sla en komkommer en nogmaals flan Juanita toe.





Het enige "vreemde" bij het kerstdiner was onze kleding. Korte broek en poloshirt. Het was namelijk nog steeds rond de 20 graden, heerlijk natuurlijk maar je krijgt er niet echt een Kerstgevoel van!



Op oudejaarsavond zo tegen 12 uur, positioneren we ons met een glaasje champagne in de hand op de boeg van de Zeezwaluw. Klokslag 12 uur klinken we op een fantastisch 2012 terwijl het plaatselijk vuurwerk samen met het officiële vuurwerk losbarst. Schitterend luchtvuurwerk wordt af en toe opgeleukt met oude rode noodvuurpijlen van omringende schepen terwijl de scheepstoeters van jachten en grote scheepvaart oorverdovend is. Het leek bijna op een oudejaarsavond in Nederland, behalve ook nu weer de temperatuur van 15 graden!

In februari volgt het Carnaval wat in Las Palmas naar verluidt, groots wordt gevierd. Op de dag van de grote parade, lopen we op tijd naar de binnenstad om een mooi plaatsje langs de route te bemachtigen. Als nuchtere Nederlanders zijn we uiteraard alleen als toerist verkleed maar we vallen niet uit de toon. Op een mooi plekje vlak bij de hoofdtribune wachtten we tot het spektakel los zal barsten. Drommen verklede mensen komen langs zoals "Smurfen, heksen, Maia-bijen, en Supermannen" en we amuseren ons prima tijdens het wachten. Pas 2 uur na het officiële tijdstip, om 7 uur 's avonds komt de eerste praalwagen met escorte inzicht.



Onze verwachtingen waren waarschijnlijk te hoog gespannen want de dansgroepen en praalwagens zijn minder groots en spectaculair dan verwacht, maar wel mooi. Na 5 praalwagens voorafgegaan door groepen dansers zijn we volledig "carnavalsstoet verzadigd" en gedreven door knorrende magen en kelen van schuurpapier wurmen we ons los uit de vele toeschouwers. Teruglopend komen ons grote groepen verklede en joelende jongeren (met voldoende alcoholische versnaperingen in de hand en plasticas) tegemoet om in het centrum uitgebreid carnaval te vieren. Ze kijken verbaasd naar ons omdat we de verkeerde kant uitgaan. Ze beseffen niet dat carnaval vieren niet aan ons is besteed. Tot in de kleine uurtjes horen we zachtjes carnavalsmuziek vanuit het centrum overwaaien.

Hard werken

Na de feestdagen nemen we onze uitgebreide to-do-list ter hand voor een plan van aanpak. Riens gaat alle technische verbeteringen en aan te schaffen onderdelen onder de loep nemen qua beschikbaarheid en prijzen. Op internet kan hij goed vergelijken welke watersportbedrijven wat verkopen en hoe de gangbare prijzen liggen. Vervolgens in de aanwezige winkels van Las Palmas kijken of het beschikbaar is en of de 5% BTW duidelijk van invloed is op de prijzen.

Aangezien we budgetgebonden zijn en alles binnen dit budget willen uitvoeren worden aankopen over een periode van 4-5 maanden uitgesmeerd. Op de lijst staan ook veel klussen die alleen veel uren kosten. Eén daarvan is de "Decennium schoonmaak" van de Zeezwaluw, Ineke's job. Van voor tot achter worden alle ruimtes onder bedden, banken en achter rugleuningen en kasten leeggeruimd, schoongemaakt en zonodig van een nieuwe laag verf voorzien.





Daarna wordt de verwijderde inhoud beoordeeld op verloopdatum en bruikbaarheid. Dan pas beseft je hoeveel nodeloze troep je al jaren hebt rondgevaren voor "je weet maar nooit" gelegenheden. Na de grondige uitmesting worden de donkere dieptes van de Zeezwaluw weer gevuld met alleen bruikbare spullen.

De kozijnen van de kajuitraampjes zijn toe aan een opknapbeurt. Ze worden geschuurd, geplamuurd en weer in de verf gezet voor alle houtwerk onderhanden kan worden genomen. Met Andy en ammonia wordt alles "vet en vingervrij" gemaakt voor een nieuwe waslaag, uiteraard bijeenwas, wordt aangebracht en uitgewreven. Het glanst weer als nieuw.

Zelfs alle hoezen van de kajuitkussens zijn gewassen. Wanneer alle verwijderde boeken, foto's etc. weer op hun oude plek staan/hangen ziet de kajuit er weer gezellig en schoon uit. Hopelijk blijft het zo een tijdje.



Werkzaamheden aan dek is een andere tijdrovende klus. Alle vallen en op- en neerhouders worden uit de mast gehaald en vervangen door vlaggenlijntjes. De vallen worden geïnspecteerd, vervolgens gewassen/gespoeld en de sluitingen weer gangbaar gemaakt en gesmeerd. Het touwwerk van de bakstagen krijgt dezelfde inspectie en wasbeurt. De beschadigde grootzeilval en de genua schoten worden vernieuwd.

De looplijnen om de life-lines aan te klikken zijn na 10 jaar trouwe dienst compleet gaar en worden vernieuwd. Verstaging wordt nagekeken en waarnodig wordt de spanning bijgesteld waarna de splitpennen weer met tape worden afgeplakt om beschadiging van zeilen of openhalen van benen te voorkomen.

Het bijbootje ons "rubbertje" krijgt ook een facelift. Ineke leukt het bootje opnieuw op met "t/t SY Zeezwaluw" op beide zijanten terwijl Riens de buitenboordmotor en de schroef binnenstebuiten keert. Lucht- en waterlekjes worden opgespoord en geplakt en terwijl het zitje een nieuwe verflaag krijgt.

Daarna is het houten achterschot aan de beurt. Het moet geplamuurd en geschilderd worden maar eerst worden in het schot 2 gaten geboord. In deze gaten komt een doorlopende lijn met een lus met oog in het midden. Een kortere connectielijn naar de voorste hijslijnen moet er voor zorgen dat het bootje mét BB-motor in evenwicht is als het met de grootzeilval en de lier uit het water aan dek getakeld wordt. Dit zal een hele verbetering zijn ten opzichte van elk afzonderlijk aanboord hijsen. Ze is nu weer helemaal klaar voor het seizoen en gaat ondersteboven op de opbouw onder de giek.



Volgende klus is de hydrauliek. Riens zoekt uit waar de hydrauliek van de 2^{de} voorstag en de achterstag kan worden overhaalt.

De 2^{de} voorstag begon via het afdichtingringetje olie te verliezen op onze trip naar de Canarische eilanden. Terwijl het alweer 10 jaar geleden is dat de achterstagscilinder van een nieuw setje sealtsjes werd voorzien.

Bij de watersportzaak bij de marina kunnen de cilinders worden ingeleverd die dan voor de servicebeurt naar Madrid worden opgestuurd. Duur ongeveer 4 weken en daarna ws mañana, mañana, mañana, kosten €800,-/cilinder.

Is veel maar de man legt uit dat voor elke cilinder de afdichtingringen apart moeten worden gemaakt. Dit verhaal geloven we niet want 10 jaar geleden in Zwolle bij Lewmar konden we wachten terwijl de servicebeurt werd gedaan. Toen werd een onderhoudsset van de plank gehaald om met speciaal gereedschap te worden geplaatst.

In de marina spreken we toevallig met Sjoerd (ook een Nederlander) over dit waanzinnige verhaal. Hij heeft toevallig ook hydrauliek en geeft ons naam en telefoonnummer van een bedrijf in de UK die alle merken hydraulische cilinders overhaalt.

Email respons naar dat bedrijf laat wat lang op zich wachten en ondertussen vindt Riens op het internet het Nederlandse watersportbedrijf Van de Gruiter, die hydrauliek in het verkoop pakket heeft. Eén telefoontje later blijkt dat zij voor onze 2 cilinders onderhoudskits op de plank hebben liggen. Kan direct worden opgestuurd na overmaking van het giga-bedrag van 2 x €80,-.

3 weken later hebben we de setjes binnen. Echter 1 bleek incompleet maar gelukkig wordt er direct een nieuwe rechtstreeks uit de UK opgestuurd. Ongelukkigerwijs ontvingen we die pas op de dag van ons vertrek uit Las Palmas.



Nu we eenmaal de setjes in huis hebben, demonteert Riens beide cilinders en na het maken van speciale hulpstukken kan hij de servicebeurt zelf uitvoeren. Hij heeft zelfs het ontbrekende afdichtingringetje vervangen door een look-a-like die hij bij de lokale hydrauliekboer bemachtigde. Beide cilinders zijn weer teruggeplaatst en helemaal bedrijfsklaar. Als extra veiligheid hebben we voor de 2^{de} voorstag een met de hand bedienbare spanner met koppelstukken en verstaging laten maken mocht de hydrauliek het in de toekomst onverwacht laten afweten. De achterstag heeft voldoende ruimte om de hydrauliek te bijpassen indien nodig.

Ontwerpen, tekenen en maken

In de loop van 10 jaar zijn op de Zeezwaluw opeenvolgend het ene na het andere hoesje verschenen om luiken, antennes, marifoon, tankjes, flessen enz. te beschermen tegen de invloed van de zon in het hete klimaat van de Middellandse Zee. De meeste zijn nu aan vervanging toe.



In Las Palmas is dezelfde donkerblauwe kleur Sunbrella als van de Sprayhood te koop. We kopen wat metertjes en gaan aan de slag. 3 luiken, kompas, marifoon, joonvlaggetje, ankerlier en kluisgat worden voorzien van een mooi blauw hoedje terwijl de Nartex antenne een witte hoed, warmte afstotend krijgt.

In dezelfde winkel hebben zo ook dik wit plastic te koop. Het ontwerpduo gaat opnieuw aan de slag om nieuwe hoezen te ontwerpen voor de reserve gasfles,

benzinetankje van de BB-motor, de 2 dorades en mastvoetkraag. Nu alles aandeck weer voorzien is van nieuwe hoezen vallen de oude kuipkussentjes en zak voor losse rommeltjes aan de stuurstand des te meer uit de toon.



De oude kussentjes hebben een rug van antislip wat perfect is als we onder helling zeilen. We maken van 2 soorten Sunbrella, effen donkerblauw en één met een werkje, een nieuwe stof en maken daarvan mooie hoezen voor de kussens. We maken ze eerst dubbeldik met een nieuwe laag schuimrubber.

Als eenmaal alles klaar is, hebben we een totaal andere kuip zeker als de nieuwe zak aan de stuurstand hangt en de kussens in de kuip liggen. Het kostte behoorlijk wat energie en tijd om alles zelf te maken maar nu strijken we ook alle eer van ons werk op. Geweldig!



Verkennen van Gran Canaria eiland

Niet allen de klussen die we ondernemen, vragen veel van onze tijd, maar ook de gewone dagelijkse beslommeringen zoals wassen, boodschappen doen, eten koken, stofzuigen etc.

In maart moesten we natuurlijk ook ons 10-jarig jubileum van live-aboard met een heerlijk Zeezwaluw dineetje vieren.

Voor ontspanning hebben we veel in de stad gewandeld en dus al veel gezien.



Het eiland is op een gegeven moment ook aan de beurt en het toeval wil dat Ingrid en Han met hun catamaran "TWINS" onverwacht aan de zuidzijde

van Gran Canaria bij Arguaguin, voor een paar dagen tenanker liggen. Dus maken we graag van de gelegenheid gebruik om hen te bezoeken. Met de bus gaan we richting het zuiden van het eiland en genieten van de rit langs de kust. Na een uurtje stappen we bij de eerste halte in Arguaguin uit zoals met I&H afgesproken.



Als de bus verder rijdt staan wij alleen bij de halte, geen ontvangstcomité zoals verwacht. Na een telefoontje blijkt dat we bij een halte zijn uitgestapt waarvan zij het bestaan wisten. Gelukkig weet Ingrid ons te vinden en samen lopen we naar niet het piepkleine haventje waar we in het bijbootje stappen en naar de TWINS varen. Han staat ons op te wachten en heeft de koffie al klaar, heerlijk. We hebben een heerlijke middag en avond aanboord, kletsen weer helemaal bij en worden verwend met een heerlijk diner op hun "terras". We hoeven niet terug want we blijven op de TWINS slapen, voor ons de eerste keer op een catamaran.

Blijkt niet veel anders dan op een monohull, alleen deinen we minder op de inkomende lichte swell. Na een heerlijk ontbijt, gaan we gevieren in de door I&H gehuurde auto het eiland verkennen. Omdat ze vaak met gasten op het eiland zijn, kennen ze de mooie plekjes goed. We laten ons helemaal door hen leiden en spelen een dagje voor toerist.

Eerst gaat de autorit langs de zuidwestkust via Puerto Rico naar Playa de Mogan. Daarna verlaten we de kust en rijden noordoostwaarts de binnenlanden in. Na de stad Mogan leidt een kronkelige bergweg ons langs rivieren, stuwdammen en -meren richting het plaatsje Tejeda vlak bij het hoogste punt van deze bergketen.



De hellingen van deze bergen zijn fris groen met kleine dorpjes. Ook zien we langs deze weg diverse gekleurde rotsformaties tengevolge van de aanwezige mineralen en metalen. Om deze rotsformaties iets beter te bekijken stoppen we langs de kant van de weg waar toevallig ook een fruitstalletje staat. Uit diverse soorten exotisch fruit wordt een verfrissend sapje geperst om onze dorst te lessen.

Verfrist
vervolgen we
de tocht die
ons steeds
verder en
hoger de
bergen in
leidt tot we
uiteindelijk in
Tejeda



uitkomen. Hier gebruiken we bij een klein cafeetje een heerlijke tappas lunch terwijl we een schitterend uitzicht hebben over de omringende bergen. Het zicht is een beetje heilig en daardoor bijna mystiek.



Eenmaal weer gevoed en gelaafd, rijden we het laatste stukje tot aan de parkeerplaats vanwaar we naar Roque Nublo (1817m) de hoogste top willen lopen.

Uitstappen gaat prima, evenals het eerste stukje lopen. Als het pad steeds steiler wordt en het klimmen moeizamer besluiten we dat nog 20 minuten lopen net iets te veel is na een copieuze maaltijd met een flesje wijn



Parkeerplaats Roque Nublo



Van een afstandje maken we foto's van het monument op de top en beloven onszelf dat we een andere keer terugkomen om dan wel naar de top te wandelen. Het uitzicht moet daar grandioos zijn!

Het laatste stukje van de tocht brengt ons weer heuvelafwaarts langs mooie dorpjes en stadjes totdat we in Las Palmas weer op zeeniveau zijn. Aan het einde van de middag zijn we terug in de marina. Na een gezamenlijke maaltijd van pasta met verse tonijn aan boord van de Zeezwaluw, rijden Ingrid en Han weer terug naar Arguaguin. We hebben 2 heerlijke dagen samen gehad en veel van het schitterende eiland gezien zoals de foto's laten zien.

Plannen en de start van het nieuwe zeilseizoen

Gedurende winter hebben we een globaal plan gemaakt hoe en waar we heen wilden gedurende de zomer als we het komende najaar weer terug in Las Palmas willen zijn. We willen nog meer verbeteringen door voeren.

Langere afstanden zeilen vinden we beiden leuk, speciaal het ergens aankomen! We willen via de Madeira archipel naar het vasteland van Portugal en Spanje, maar niet oostelijker dan Cadiz. Daarna kusthoppend weer terug om eind oktober richting Canarische eilanden te gaan. In Porto Santo zijn we al geweest, niet gepland maar door omstandigheden gedwongen. Nu willen we daar gepland heengaan waarna Madeira de laatste stop is voor vertrek naar Portugal. We hebben er zin in.

Begin mei zijn de geplande onderhoudswerkzaamheden afgerond en het geïnspecteerde lopend want weer ingeschoren. De Zeezwaluw is gereed voor een nieuw seizoen en bij de bemanning begint het aardig te kriebelen. Tijd voor vertrek dus.

Op 15 mei is er een 4 daags weerwindow wat redelijk gunstig is om de bijna 300nm naar Porto Santo te zeilen. Echter, door lichte wind uit het NNO, tegenstaande stroming en deining hebben we na 36 uur slagen makend slechts 80nm in de juiste richting afgelegd. De weersomstandigheden zullen de komende 2 dagen niet verbeteren en daarom besluiten we terug te keren naar Las Palmas. Na iets meer dan 24 uur op de motor, zijn we op 17 mei om 8 uur 's avonds terug in onze "eigen" box in Las Palmas marina. ([Lees hier over](#)) Nu aardig ingeslingerd. Vanaf nu wordt het weer scherp in de gaten gehouden om zodra het gaat, een nieuwe uitbraakpoging te wagen.

Na 3 weken wachten, kondigt zich een gunstig weerwindow aan, niet richting Madeira (Porto Santo) maar richting Azoren. Onze plannen worden snel veranderd en we vertrekken 7 juni voor de 6 daagse reis (ongeveer 800nm) naar de Azoren!



Lees het vervolg: [Hink-Stop-Zeilen langs de Atlantische Eilanden deel I.](#)

